

Artikelarkiv Arvesølv 2008

Magnus Skaffer

af Jytte Jørgensen

Hvis man i 1950'erne og fremefter sagde Magnus Hansen, ville folk sige "hvem er det?" Sagde man i stedet for "Magnus Skaffer" eller "Magnus Korshøj", vidste alle, hvem man mente.

Magnus blev født i Munkebo den 6.7.1910 på ejendommen Korshøj i Syvstjernen, som han senere overtog efter sine forældre Alma og Hans Johan Hansen. Han blev gift her med Kirsten og fik sine 2 børn, Henning og Annelise. I en af længerne ud mod gaden havde han blomsterforretning. Da udviklingen i forbindelse med værftets etablering kom, lå Korshøj i vejen og blev revet ned ca. 1962.

Magnus byggede et parcelhus i Mølkæret i 1961, hvortil han flyttede med Kirsten, børnene og sin mor Alma, og huset skulle selvfølgelig også hedde Korshøj. Her havde han også blomsterforretning, bare i kælderen, og her boede han til sin død den 31.12.1972. Sønnen Henning og hans kone, Vinnie, overtog huset i 1973. Magnus' kone Kirsten døde i 1975.

Magnus startede som skaffer 5.10.1940 ved Grethe Drongesens (f. Jørgensen) konfirmation på Vingården i Dræby. Bertha og Hans Jørgen Jørgensen på Vingården kom fra Vantinge. Her var en skaffer, som hed "Marius Skaffer", så da deres datter Grethe skulle konfirmeres, sagde de til Magnus, som de kom sammen med privat, at han da burde starte som skaffer; han var jo så god til blomsterdekorationer og til at pynte borde. Det gjorde han så.

Magnus klar til servering

Grethe Drongesen husker, at Magnus til hendes konfirmation havde lavet borddekorationer i udhulede græskar, skiftevis med vinterasters og grønkål. Grethe husker også, at Magnus i et af sine første jobs på Dræby Fed var så uheldig at hælde sauce ned ad en gæst, og det glemte han vist aldrig.

Magnus fik i 1965 en blodprop, og efterfølgende tog han ikke meget ud som skaffer og lukkede også sin blomsterforretning.

En skaffer er en flere hundrede år gammel betegnelse. Skafferen skulle sørge for, at alt ved en fest gik som det skulle, så værtparret kunne slappe af og nyde deres fest og koncentrere sig om at hygge med gæsterne.

Magnus sørgede for blomsterdekorationer (lavede dem mange gange selv), borddækning, at vinene havde den rette temperatur, og hvornår talerne og sangene skulle komme, så de ikke kolliderede med, at kogekonen lige havde gjort stegen klar til servering. Han blev virkelig vred, hvis en gæst rejste sig uden for planen og holdt tale. Han kunne finde på at sige til gæsterne efterfølgende, at det ikke var hverken kogekonens, serveringsdamernes eller hans skyld, at de havde fået kold mad, men den formastelige talers.

Serveringsdamerne styrede han med sikker hånd, og han serverede altid selv for værtparret.

Magnus og serveringsdamerne startede med at dække og pynte bordene, det skulle være meget nøjagtigt. Man satte hånddryggen ind til bordkanten og skubbede tallerkenerne ud til hånden, så de stod lige, glassene lige over tallerkenerne og bestikket i ens afstand fra tallerkenerne.

Magnus mellem kogekonen Ellen Skov og køkkenhjælperen Dagny Barløse samt et par serveringsdamer

Når alt var på bordene, startede man med at rette ind. En stod for enden og kikkede op langs bordet, en anden rettede alt ind, så det stod i en lige linie. Magnus tjekkede til sidst. Stort arbejde, men det så flot ud.

Inden festen startede, havde Magnus instrueret serveringsdamerne, så alle vidste hvor de skulle starte. Serveringsdamerne stod klar uden for døren til festsalen og ved et nik fra Magnus gik alle ind samtidig og stillede sig på de aftalte pladser. Når alle var på plads kom det næste nik fra Magnus, og serveringen begyndte. Han stod altid bag værtparret og styrede sine tropper. Før en fest og i starten var Magnus meget koncentreret og alvorlig, senere når han følte at alt klappede, kunne han begynde at lave sjov, og det gjorde han.

Magnus havde mange damer i "stald", som han kunne tilkalde, alt efter hvor stor festen var. Den nok mest faste serveringsdame var nylig afdøde Annie Svensson, jeg tror hun var den første, han ringede til, når han fik bestilling på en fest.

Magnus var mange steder på hele Fyn, han kom også hos Marius og Else Boel på Østergård. Den 3.8. hvert år kom han gennem mange år til godset Juelsberg ved Nyborg; på den dato var kongeparret og de 3 prinsesser altid med. Her hilste han flere gange på daværende Kong Frederik den 9., hvilket han forståeligt nok var

meget stolt af. Til gengæld var Magnus' kone Kirsten ikke så begejstret for disse tilbagevendende fester på Juelsberg, da de var på hendes fødselsdage.

Samtidig med skafferjobbet cyklede han i mange år rundt i sognet og læste lysmålere af. Grethe Drongesen fortæller, at Magnus altid fik sin rute til at passe med, at han kom til Vingården ved middagstid. På et tidspunkt havde han sin lille datter Annelise med i cykelkurven.

Magnus var en alsidig mand. Ud over sit skafferjob og sin blomsterforretning, hvor han

lavede flotte blomsterdekorationer, skrev han sange og spillede dilettant. Ved juletid lavede han flotte adventskranse, og mange kunne ikke forestille sig en adventskrans, der ikke kom fra Magnus.

Både Magnus og hans kone Kirsten var med i mange dilettantforestillinger i 1940'erne og 1950'erne i det gamle forsamlingshus på Fjordvej, de hørte til barber Walther Kjærs trup. Der var 2 instruktører i Munkebo, da dilettantforestillingerne var på sit højeste, den ene var ovennævnte barber Kjær, den anden var maler A.K. Johansen, og de havde hver deres skuespillere. Han holdt også af at klæde sig ud til fastelavnsfester, han var ifølge min hukommelse altid i godt humør og klar til sjov.

Magnus holdt hele sit liv fast ved den fynske dialekt. Jeg kender ingen der var så fynsk, måske lige Ålemutter Kirstine Svensson, ellers ikke. Vi husker mange af de sjove ting han sagde, men det er ikke nemt at skrive på fynsk.

Magnus med fra venstre Anni Svensson, en ukendt dame og Birthe Justesen